

ЕДИНЕН ЕВРОПЕЙСКИ АКТ

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ,
НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ,
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,
НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА ИСПАНИЯ,
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ,
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,
НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ,
НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ,
ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,
НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

ВОДЕНИ от волята да продължат работата, предприета въз основа на Договорите за създаване на Европейските общности и да превърнат съвкупността от отношенията между техните държави в Европейски съюз в съответствие с Тържествената декларация от Щутгарт от 19 юни 1983 г.,

РЕШЕНИ да изградят този Европейски съюз, на първо място, на основата на Общностите, които действат в съответствие с техните собствени правила и на второ място, на европейското сътрудничество между подписващите държави в областта на външната политика и да предоставят на този съюз необходимите средства за действие,

ТВЪРДО РЕШЕНИ да работят съвместно, за да насърчават демокрацията въз основа на основните права, признати в конституциите и законите на държавите-членки, в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и Европейската социална харта, по-специално свободата, равенството и социалната справедливост,

УБЕДЕНИ, че европейската идея, резултатите, постигнати в областите на икономическата интеграция и политическото сътрудничество, и нуждата от ново развитие съответстват на желанията на демократичните народи на Европа, за които Европейският парламент, избран чрез всеобщи избори, е необходимо средство за изразяване,

КАТО ОСЪЗНАВАТ отговорността, възложена на Европа, да се стреми непрекъснато и все

повече да говори с един глас и да действа с последователност и солидарност, за да защитава по-ефективно своите общи интереси и независимост, по-конкретно да покаже принципите на демокрацията и съответствието с правото и с човешките права, с които те се свързват, така че те заедно да могат да дадат своя принос за опазването на международния мир и сигурност в съответствие със задължението, поето от тях в рамките на Устава на Обединените нации,

ТВЪРДО РЕШЕНИ да подобрят икономическото и социалното положение чрез разширяване на общите политики и преследването на нови цели, и да осигурят по-гладко функциониране на Общностите, като позволят на институциите да упражняват функциите си при условия, които съответстват в най-голяма степен на интересите на Общността,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че по време на конференция в Париж от 19 до 21 октомври 1972 г., държавните глави или правителствените ръководители одобриха целта за постепенно осъществяване на Икономическия и паричен съюз,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД приложението към заключенията на Председателството на Европейския съвет в Бремен на 6 и 7 юли 1978 г. и резолюцията на Европейския съвет в Брюксел от 5 декември 1978 г. за въвеждането на Европейската парична система (ЕПС) и свързаните с това въпроси, и като отбелязват, че съгласно тази резолюция, Общността и централните банки на държавите-членки са предприели редица мерки, насочени към осъществяване на валутното сътрудничество,

РЕШИХА да приемат настоящия акт и, за тази цел, определиха като свои упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Leo TINDEMANS,
министър на външните работи,

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ:

Uffe ELLEMANN-JENSEN,
министър на външните работи,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Hans-Dietrich GENSCHER,
федерален министър на външните работи,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

Karolos PAPOULIAS,
министър на външните работи,

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА ИСПАНИЯ:

Francisco FERNANDEZ ORDONEZ,
министър на външните работи,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Roland DUMAS,
министър на външните работи,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ:

Peter BARRY, Т.Д.,
министър на външните работи,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Giulio ANDREOTTI,
министър на външните работи,

НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Robert GOEBBELS,
държавен секретар, министерство на външните работи,

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

Hans van den BROEK,
министър на външните работи,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА:

Pedro PIRES DE MIRANDA,
министър на външните работи,

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ:

Lynda CHALKER,
държавен секретар, министър на външните работи и на Британската общност,

КОИТО, след като си размениха установените за валидни и съставени в надлежна форма
пълномощия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Европейските общности и европейското политическо сътрудничество имат за своя цел съвместно да допринесат за постигането на действителен напредък към европейско единство.

Европейските общности се създават с Договорите за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, Европейската икономическа общност, Европейската общност за атомна енергия и с последващите договори и актове, които ги изменят или допълват.

Политическото сътрудничество се регламентира от дял III. Разпоредбите на този дял потвърждават и допълват процедурите, по които е постигнато съгласие в докладите от Люксембург (1970 г.), Копенхаген (1973 г.), Лондон (1981 г.), Тържествената декларация за Европейски съюз (1983 г.) и постепенно установените практики между държавите-членки.

Член 2

Европейският съвет обединява държавните глави или правителствените ръководители на държавите-членки и председателя на Комисията на Европейските общности. Те се подпомагат от министрите на външните работи и от член на Комисията.

Европейският съвет заседава най-малко два пъти годишно.

Член 3

1. Институциите на Европейските общности, отгук нататък определени, както са наричани по-долу, упражняват техните правомощия и юрисдикция съгласно условията и за целите, предвидени от Договорите за създаване на Общностите и от последващите договори и актове, които ги изменят или допълват, и от разпоредбите на дял II.

2. Институциите и органите, отговорни в областта на европейското политическо сътрудничество, упражняват техните правомощия и юрисдикция съгласно условията и за целите, определени в дял III и в документите, посочени в член 1, параграф 3.

ДЯЛ II

РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРИТЕ ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

ГЛАВА I

РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА ВЪГЛИЩА И СТОМАНА

Член 4

Договорът за ЕОВС се допълва със следните разпоредби:

11986U – ЦПР - редактиран

„Член 32г

1. По искане на Съда на Европейските общности и след консултиране с Комисията и с Европейския парламент, Съветът може, с единодушие, да създаде към Съда на Европейските общности съд с юрисдикция да разглежда и да решава на първа инстанция, чиито решения подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности единствено по правни въпроси и в съответствие с условията, предвидени в статута, определени категории съдебни процедури или искове, заведени от физически или юридически лица. Този съд не е компетентен да разглежда и решава дела, заведени от държави-членки или от институции на Общността или по въпроси, отнесени за преюдициално заключение съгласно член 41.

2. Съветът, като следва процедурата, посочена в параграф 1, определя състава на този съд и приема необходимите промени и допълнителни разпоредби към статута на Съда на Европейските общности. Освен ако Съветът реши друго, разпоредбите на настоящия договор, отнасящи се до Съда на Европейските общности, и по-специално разпоредбите на Протокола за статута на Съда на Европейските общности, се прилагат за този съд.

3. Членовете на този съд се избират измежду лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение и които отговарят на изискванията за назначаване на съдебна длъжност; те се назначават по общо съгласие между правителствата на държавите-членки за срок от шест години. Частично обновяване на състава на съда се извършва на всеки три години. Членовете, които се оттеглят от длъжност, могат да бъдат назначавани отново.

4. Този съд изготвя свой процедурен правилник, като го съгласуват със Съда на Европейските общности. Този правилник изисква единодушното одобрение на Съвета.”

Член 5

Член 45 от Договора за ЕОВС се допълва със следния параграф :

„Съветът може, с единодушие по искане на Съда на Европейските общности и след консултиране с Комисията и с Европейския парламент, да измени разпоредбите на дял III от статута.”.

ГЛАВА II

РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ

Раздел I

Институционални разпоредби

Член 6

1. Въвежда се процедура по сътрудничество, която се прилага за актове, основани на членове 7, 49, член 54, параграф 2, член 56, параграф 2, второто изречение, член 57, с

изключение на параграф 2, второто изречение, членове 100а, 100б, 118а, 130д, и 130р, параграф 2 от Договора за ЕИО.

2. В член 7, алинея 2 от Договора за ЕИО, изразът „след консултиране с Асамблеята” се заменя с „в сътрудничество с Европейския парламент”.

3. В член 49 от Договора за ЕИО, изразът „Съветът, като действа по предложение на Комисията и след консултиране с Икономическия и социалния комитет” се заменя със „Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, в сътрудничество с Европейския парламент и след консултиране с Икономическия и социален комитет”.

4. В член 54, параграф 2 от Договора за ЕИО, изразът „Съветът, по предложение на Комисията и след консултиране с Икономическия и социалния комитет и с Асамблеята” се заменя със „Съветът, по предложение на Комисията, в сътрудничество с Европейския парламент и след консултиране с Икономическия и социален комитет”.

5. В член 56, параграф 2 от Договора за ЕИО второто изречение се заменя със следното: „Въпреки това, след края на втория етап, Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и в сътрудничество с Европейския парламент, издава директиви за съгласуването на такива разпоредби, каквито във всяка държава-членка подлежат на регламентиране или административно действие.”.

6. В член 57, параграф 1 от Договора за ЕИО, изразът „и след консултиране с Асамблеята” се заменя с „и в сътрудничество с Европейския парламент”.

7. В член 57, параграф 2 от Договора за ЕИО третото изречение се заменя със следното:

„В останалите случаи Съветът решава с квалифицирано мнозинство, в сътрудничество с Европейския парламент.”.

Член 7

Член 149 от Договора за ЕИО се заменя със следните разпоредби:

„Член 149

1. Когато по силата на настоящия договор Съветът приема акт по предложение на Комисията, за изменение на това предложение се изисква единодушие.

2. Когато по силата на настоящия договор Съветът приема акт в сътрудничество с Европейския парламент, се прилага следната процедура:

а) Съветът, с квалифицирано мнозинство, в съответствие с условията на параграф 1, по предложение на Комисията и след получаване на становището на Европейския парламент, приема обща позиция.

б) Общата позиция на Съвета се съобщава на Европейския парламент. Съветът и

Комисията уведомяват Европейския парламент изчерпателно за причините, които са подтикнали Съвета да приеме своя обща позиция, а също така и за позицията на Комисията.

Ако до три месеца от това съобщение, Европейският парламент одобри тази обща позиция или не е взел решение в рамките на този срок, Съветът окончателно приема въпросния акт в съответствие с общата позиция.

в) Европейският парламент може, в посочения в буква б) срок от три месеца, с абсолютно мнозинство на съставляващите го членове, да предложи изменения в общата позиция на Съвета. Със същото мнозинство Европейският парламент може също да отхвърли общата позиция на Съвета. Резултатът от разискванията се съобщава на Съвета и на Комисията.

Ако Европейският парламент е отхвърлил общата позиция на Съвета, на второ четене се изисква единодушие от Съвета, за да вземе решение.

г) В срок от един месец Комисията повторно разглежда предложението, въз основа на което Съветът е приел своята обща позиция, като взема под внимание измененията, предложени от Европейския парламент.

Едновременно с изпращането на повторното разглеждане на своето предложение, Комисията изпраща до Съвета измененията на Европейския парламент, които не е приела и изразява становището си по тях. Съветът може да приеме тези изменения с единодушие.

д) Съветът с квалифицирано мнозинство приема повторно разгледаното предложение на Комисията.

Съветът може да измени повторно разгледаното от Комисията предложение само с единодушие.

е) В случаите, посочени в букви в), г) и д), от Съвета се изисква да се произнесе в срок от три месеца. Ако в рамките на този срок не се вземе никакво решение, се счита, че предложението на Комисията не е било прието.

ж) Сроковете, посочени в букви б) и е), с общо съгласие между Съвета и Европейския парламент, могат да бъдат удължени най-много с един месец.

3. Докато Съветът не се е произнесъл, Комисията може да промени своето предложение по всяко време в процеса на процедурите, посочени в параграфи 1 и 2.”

Член 8

В член 237 от Договора за ЕИО първата алинея се заменя със следните разпоредби:

„Всяка европейска държава може да кандидатства да стане член на Общността. Тя адресира своето заявление до Съвета, който се произнася с единодушие, след консултиране с Комисията и след получаване на одобрението на Европейския парламент, който решава с абсолютно мнозинство на своите членове.”

Член 9

В член 238 от Договора за ЕИО, алинея 2 се заменя със следната разпоредба:

„Тези споразумения се сключват от Съвета с единодушие и след получаване на съгласието на Европейския парламент, който решава с абсолютно мнозинство на съставляващите го членове.

Член 10

Член 145 от Договора за ЕИО се допълва със следната разпоредба:

„- предоставя на Комисията, за актовете, които Съветът приема, правомощия за прилагане на правилата, които Съветът определя. Съветът може да наложи определени изисквания по отношение на упражняването на тези правомощия. Освен това, в определени случаи, Съветът може да си запази правото самият той да упражнява пряко правомощията за прилагане. Условието и редът, посочени по-горе, трябва да са в съответствие с принципите и правилата, които следва да бъдат предварително определени от Съвета с единодушие, по предложение на Комисията и след получаване на становището на Европейския парламент.”.

Член 11

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„Член 168а

1. По искане на Съда на Европейските общности и след консултиране с Комисията и с Европейския парламент Съветът може, с единодушие, да създаде към Съда на Европейските общности съд с юрисдикция да разглежда и да решава на първа инстанция, чиито решения подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности единствено по правни въпроси и в съответствие с условията, определени от статута, определени категории съдебни процедури или искове, заведени от физически или юридически лица. Този съд не е компетентен да разглежда и решава дела, заведени от държави-членки или от институции на Общността или по въпроси, отнесени за преюдициално заключение съгласно член 177.

2. Съветът, като следва процедурата, посочена в параграф 1, определя състава на този съд и приема необходимите промени и допълнителни разпоредби към статута на Съда на Европейските общности. Освен ако Съветът реши друго, разпоредбите на настоящия договор, отнасящи се до Съда на Европейските общности, и по-специално разпоредбите на Протокола за статута на Съда на Европейските общности, се прилагат за този съд.

3. Членовете на този съд се избират измежду лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение и, които отговарят на изискванията за назначаване на съдебна длъжност; те се назначават по общо съгласие между правителствата на държавите-членки за срок от шест години. Частична подмяна на състава на съда се извършва на всеки три години. Членовете, които се оттеглят от длъжност, могат да бъдат назначавани отново.

4. Този съд изготвя свой процедурен правилник в съгласие със Съда на Европейските общности. Този правилник изисква единодушното одобрение на Съвета.”

Член 12

В член 188 от Договора за ЕИО се включва следната алинея 2:

„Съветът може, с единодушие, по искане на Съда на Европейските общности и след консултиране с Комисията и с Европейския парламент, да измени разпоредбите на дял III от статута.”

Раздел II

Разпоредби относно основите и политиката на Общността

Подраздел I – Вътрешен пазар

Член 13

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„*Член 8а*

Общността приема мерки с цел постепенно изграждане на вътрешния пазар през период, който изтича на 31 декември 1992 г., в съответствие с разпоредбите на настоящия член и на членове 8б, 8в, 28, на член 57, параграф 2, на член 59, на член 70, параграф 1, на членове 84, 99, 100а и 100б и без да се нарушават останалите разпоредби на настоящия договор.

Вътрешният пазар обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е осигурено в съответствие с разпоредбите на настоящия договор.”

Член 14

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„*Член 8б*

Комисията докладва пред Съвета преди 31 декември 1988 г. и отново преди 31 декември 1990 г. за постигнатия напредък по осъществяването на вътрешния пазар в рамките на предвидения в член 8а срок.

Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя насоките и условията, необходими за осигуряване на равномерен напредък във всички засегнати сектори.”

Член 15

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„Член 8в

При изготвяне на своите предложения, с оглед постигане на целите, изложени в член 8а, Комисията взема под внимание мащаба на усилието, което някои показващи различия в развитието икономики ще трябва да положат през периода на изграждане на вътрешния пазар и тя може да предложи подходящи разпоредби.

Ако тези разпоредби са под формата на дерогации, те трябва да са с временен характер и трябва да оказват възможно най-малкото смущение върху функционирането на общия пазар.”.

Член 16

1. Член 28 от Договора за ЕИО се заменя със следните разпоредби:

„Член 28

Всяко автономно изменение или суспендиране на мита в Общата митническа тарифа се решава от Съвета, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.”.

2. В член 57, параграф 2 от Договора за ЕИО, второто изречение се заменя със следното: „Изисква се единодушие за директиви, чието изпълнение в поне една държава-членка включва изменение на съществуващите принципи, определени със закон, регламентиращ професиите, по отношение на обучение и условия за достъп на физически лица.”.

3. В член 59, параграф 2 от Договора за ЕИО, изразът „с единодушие” се заменя с изречение „с квалифицирано мнозинство”.

4. В член 70, параграф 1 от Договора за ЕИО, последните две изречения се заменят със следното:

„За тази цел, Съветът приема директиви с квалифицирано мнозинство. Той се стреми да постигне възможно най-висока степен на либерализация. Изисква се единодушие за мерки, които предвиждат отстъпление от политиката на либерализиране на капиталовите движения.”.

5. В член 84, параграф 2 от Договора за ЕИО, изразът „с единодушие” се заменя със „с квалифицирано мнозинство”.

6. Член 84, параграф 2 от Договора за ЕИО се допълва със следния параграф: „Прилагат се процедурните разпоредби на член 75, параграфи 1 и 3.”.

Член 17

Член 99 от Договора за ЕИО се заменя със следните разпоредби:

„Член 99

Съветът с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент, приема разпоредби за хармонизирането на законодателството, отнасящо се до данъците върху оборота, акцизите и други форми на косвено данъчно облагане до размера, до който това хармонизиране е необходимо, за да осигури изграждането и функционирането на вътрешния пазар в рамките на определения в член 8а срок.”.

Член 18

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„Член 100а

1. Чрез дерогация от член 100 и освен ако не е предвидено друго в настоящия договор, следните разпоредби се прилагат за постигането на целите, посочени в член 8а. Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията в сътрудничество с Европейския парламент и след консултиране с Икономическия и социален комитет, приема мерките за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, които имат за цел изграждането и функционирането на вътрешния пазар.

2. Параграф 1 не се прилага за данъчни разпоредби, за разпоредби, отнасящи се до свободното движение на хора, нито пък за тези, отнасящи се до правата и интересите на заетите лица.

3. Комисията, в своите предложения, предвидени в параграф 1, отнасящи се до здравето, безопасността, защитата на околната среда и защитата на потребителите, приема като основа високо ниво на защита.

4. Когато след приемането на мярка за хармонизиране от Съвета, с квалифицирано мнозинство, държава-членка счита за необходимо да прилага национални разпоредби поради особено важни нужди, посочени в член 36 или, отнасящи се до защита на околната среда или на работната среда, тя уведомява Комисията за тези разпоредби.

Комисията потвърждава включените разпоредби, след като е проверила, че те не са средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение върху търговията между държавите-членки.

Чрез дерогация от процедурата, определена в членове 169 и 170, Комисията или всяка държава-членка могат директно да сезират Съда на Европейските общности, ако тя счита, че друга държава-членка неправомерно използва правомощията, предвидени в този член.

5. Горепосочените мерки за хармонизиране, в подходящи случаи, включват защитна клауза, която разрешава на държавите-членки, поради една или повече от посочените в член 36 неикономически причини, да вземат условни мерки, които са подчинени на процедура на Общността за контрол.”.

Член 19

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„Член 100б

1. През 1992 г. Комисията, съвместно с всяка държава-членка, изготвя списък на националните закони, подзаконови и административни разпоредби, които попадат под член 100а и, които не са били хармонизирани съгласно този член.

Съветът, като действа съгласно разпоредбите на член 100а, може да реши, че разпоредби, които са в сила в една държава-членка, трябва да бъдат признати като еквивалентни на онези, прилагани от друга държава-членка.

2. Разпоредбите на член 100а, параграф 4 се прилагат по аналогия.

3. Комисията изготвя списъка, посочен в параграф 1, алинея 1 и своевременно представя подходящи предложения, за да позволи на Съвета да вземе решение преди края на 1992 г.”.

Подраздел II - Паричен капацитет

Член 20

1. В част трета, дял II на Договора за ЕИО, се включва нова глава 1, която гласи:

„ГЛАВА 1

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ИКОНОМИЧЕСКАТА И ПАРИЧНАТА ПОЛИТИКА (ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧЕН СЪЮЗ)

Член 102а

1. С цел да осигурят конвергенцията на икономическите и парични политики, което е необходимо за по-нататъшното развитие на Общността, държавите-членки си сътрудничат в съответствие с целите на член 104. Като правят това, те отчитат опита, придобит при сътрудничеството в рамките на Европейската парична система (ЕПС) и при разработването на екюто, и спазват действащите правомощия в тази област.

2. Дотолкова, доколкото по-нататъшното развитие в областта на икономическата и парична политика налага институционални промени, ще са приложими разпоредбите на член 236. Що се отнася до институционалните промени в паричната сфера, консултиране ще се проведе също и с Паричния комитет и с Комитета на управителите на централните банки.”.

2. Глави 1, 2 и 3 се изменят съответно на Глави 2, 3 и 4.

Подраздел III - Социална политика

Член 21

Договорът за ЕИО се допълва със следните разпоредби:

„Член 118а

1. Държавите-членки обръщат специално внимание на насърчаване на подобренията, особено в работната среда, що се отнася до здравето и безопасността на работниците, и си поставят за цел хармонизирането на условията в тази област, като същевременно поддържат вече направените подобрения.

2. С цел да спомогне за постигането на целта, определена в първия параграф, Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, в сътрудничество с Европейския парламент и след консултиране с Икономическия и социален комитет приема чрез директиви минимални изисквания за постепенно въвеждане, като взема предвид условията и техническите правила, съществуващи във всяка от държавите-членки.

Тези директиви избягват налагането на административни, финансови и правни ограничения по начин, който би възпрепятствал създаването и развитието на малки и средни предприятия.

3. Разпоредбите, приети в съответствие с настоящия член, няма да попречат на която и да е държава-членка да запази или въведе по-строги мерки за защита на условията за работа, които са в съответствие с настоящия договор.”

Член 22

Договорът за ЕИО се допълва със следната разпоредба:

„Член 118б

Комисията се стреми да развие диалога между социалните партньори на европейско ниво, което, ако и двете страни го считат за желано, би довело до отношения, основани на споразумение.”

Подраздел IV - Икономическо и социално сближаване

Член 23

Дял V се прибавя към част трета на Договора за ЕИО, който гласи следното:

„ДЯЛ V

ИКОНОМИЧЕСКО И СОЦИАЛНО СБЛИЖАВАНЕ

Член 130а

За да насърчи цялостното си хармонично развитие, Общността разработва и осъществява свои инициативи, които водят до укрепването на нейното икономическо и социално сближаване.

В частност, Общността има за цел намаляване на неравенството между нивата на развитие на различните региони и изостаналостта на най-необлагодетелстваните региони.

Член 130б

Държавите-членки осъществяват своята икономическа политика и я координират по такъв начин, че да постигнат целите, предвидени в член 130а. Осъществяването на общите политики и на вътрешния пазар отчитат целите, заложи в член 130а и в член 130в и допринасят за тяхното постигане. Общността също така подкрепя осъществяването на тези цели чрез действията, които предприема посредством структурните фондове (Европейски фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, Раздел „Ориентиране”, Европейски социален фонд, Европейски фонд за регионално развитие), Европейската инвестиционна банка и другите съществуващи финансови инструменти.

Член 130в

Европейският фонд за регионално развитие е предназначен да подпомага преодоляването на основните различия между регионите в Общността посредством участие в развитието и структурното приспособяване на регионите, чието развитие изостава и в конверсията на регионите със западаща индустрия.

Член 130г

След влизането в сила на Единния европейски акт Комисията представя на Съвета подробно предложение, чиято цел е да се направят такива поправки в структурата и правилата за действие на съществуващите структурни фондове (Европейски фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, Секция „Ориентиране”, Европейски социален фонд, Европейски фонд за регионално развитие), каквито са необходими за изясняване и рационализиране на техните задачи с оглед да допринесат за постигането на целите, заложи в член 130а и в член 130в, да повишат тяхната ефективност и да координират действията между тях самите и с операциите на съществуващите финансови инструменти. Съветът действа с единодушие по това предложение в рамките на срок от една година, след консултиране с Европейския парламент и с Икономическия и социален комитет.

Член 130д

След приемане на решението, посочено в член 130г, решенията по прилагането, отнасящи се до Европейския фонд за регионално развитие се вземат от Съвета, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и в сътрудничество с Европейския парламент.

По отношение на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, Секция „Ориентиране” и Европейския социален фонд, остават приложими съответно

членове 43, 126 и 127.”

Подраздел V - Научни изследвания и технологично развитие

Член 24

Дял VI се добавя към част трета на Договора за ЕИО, който гласи, както следва:

„ДЯЛ VI

НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И ТЕХНОЛОГИЧНО РАЗВИТИЕ

Член 130е

1. Общността има за цел да укрепва научния и технологичен потенциал на промишлеността в Общността и да съдейства за нейната по-голяма конкурентоспособност на международно ниво.

2. За тази цел тя насърчава предприятията, включително малките и средните предприятия, научноизследователските центрове и университети в техните дейности в областта на научните изследвания и технологичното развитие; тя подкрепя усилията им да си сътрудничат помежду си, като има за цел най-вече да осигури възможност на предприятията да използват изцяло потенциала на вътрешния пазар на Общността, по-специално посредством обявяване на обществени поръчки, определянето на общи стандарти и премахването на правните и финансови пречки пред това сътрудничество.

3. При постигането на тези цели се отделя специално внимание на връзката между общите усилия в областта на изследванията и технологичното развитие, изграждането на вътрешния пазар и осъществяването на общите политики, по-специално що се отнася до конкуренцията и търговията.

Член 130ж

За постигането на тези цели, Общността осъществява следните дейности, които допълват дейностите, провеждани в държавите-членки:

а) осъществяване на програми за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности чрез стимулиране на сътрудничеството с предприятия, научни центрове и университети;

б) поощряване на сътрудничеството в областта на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните проекти на Общността с трети страни и международни организации;

в) разпространяване и оптимизиране на резултатите от осъществяването на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните инициативи на Общността;

г) поощряване на обучението и мобилността на занимаващите се с научни изследвания в Общността.

Член 130з

Държавите-членки, при взаимодействие с Комисията, съгласуват помежду си провежданите на национално равнище политики и програми. Комисията, в тесен контакт с държавите-членки, може да предприеме всякаква полезна инициатива с цел да насърчи такава сътрудничество.

Член 130и

1. Общността приема многогодишна рамкова програма, обхващаща всички нейни дейности. Рамковата програма формулира научноизследователските и технически цели, определя съответните им приоритети, представя основните линии на предвижданите дейности и определя сумата, която се счита за необходима, условията за финансовото участие на Общността в програмата като цяло и разпределянето на тази сума между отделните предвиджани дейности.

2. Рамковата програма може да бъде коригирана или допълнена в зависимост от промяната в ситуацията.

Член 130к

Рамковата програма се осъществява посредством специфични програми, разработени в рамките на всяка дейност. Всяка специфична програма определя подробни правила за нейното изпълнение, определя нейната продължителност и предвижда средствата, които се считат за необходими.

Съветът определя условията за разпространяването на знанията, резултат от специфичните програми.

Член 130л

При осъществяване на многогодишната рамкова програма могат да бъдат приети и допълнителни програми, свързани с участието само на някои държави-членки, които ги финансират, при възможно участие на Общността.

Съветът приема разпоредби относно допълнителните програми, по-специално що се отнася до разпространяването на знания и до достъпа на други държави-членки.

Член 130м

При осъществяването на многогодишната рамкова програма Общността може да предвиди по споразумение със заинтересованите държави-членки своето участие в научноизследователските програми и програмите за развитие, осъществявани от няколко

държави-членки, включително и участие в структури, създадени за изпълнението на тези програми.

Член 130н

При осъществяване на многогодишната рамкова програма Общността може да предвиди сътрудничество при осъществяването на изследванията, технологичното развитие и демонстрационните инициативи с трети страни или международни организации.

Подробните условия на това сътрудничество могат да бъдат включени в международни споразумения между Общността и третите заинтересовани страни, които подлежат на договаряне и се сключват в съответствие с член 228.

Член 130о

Общността може да създаде съвместни предприятия или всякакви други структури, необходими за ефективното осъществяване на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните програми на Общността.

Член 130п

1. Подробните условия за финансирането на всяка програма, включително всяко финансово участие на Общността, се определят по време на приемането на програмата.

2. Сумата на годишното финансово участие на Общността се определя съгласно бюджетната процедура, без да се засягат другите възможни начини за финансиране от Общността. Общите прогнозни разходи за всички специфични програми не трябва да превишават предвиденото финансиране на рамковата програма.

Член 130р

1. Съветът, с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент и с Икономическия и социален комитет, приема разпоредбите, посочени в членове 130и и 130о.

2. Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, след консултиране с Икономическия и социален комитет, и в сътрудничество с Европейския парламент, приема разпоредбите, посочени в членове 130к, 130л, 130м, 130н и 130п, параграф 1. Приемането на тези допълнителни програми също изисква съгласието на заинтересованите държави-членки.”.

Подраздел VI - Околна среда

Член 25

Дял VII се добавя към част трета от Договора за ЕИО, който гласи както следва:

„ДЯЛ VII

ОКОЛНА СРЕДА

Член 130c

1. Действията на Общността в областта на околната среда имат за цел:
 - опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда;
 - да спомагат за защитата на здравето на хората;
 - да осигуряват разумно и рационално използване на природните ресурси.
2. Действията на Общността в областта на околната среда се основават на принципите за предприемане на превантивно действие, на отстраняването, приоритетно при първоизточника, на вредите за околната среда и на принципа, че замърсителят плаща. Изискванията за защита на околната среда са съставна част на останалите политики на Общността.
3. При разработването на своята политика в областта на околната среда, Общността отчита:
 - наличните научни и технически данни;
 - състоянието на околната среда в различните региони на Общността;
 - потенциалните ползи и разходите при действие или бездействие;
 - икономическото и социалното развитие на Общността като цяло и балансираното развитие на нейните региони.
4. Общността предприема действия в областта на околната среда доколкото целите, посочени в параграф 1, могат да бъдат постигнати по-добре на равнище на Общността, отколкото на равнището на отделните държави-членки. Държавите-членки финансират и прилагат другите мерки, без да нарушават някои мерки от общностен характер.
5. В рамките на съответните области на тяхната компетентност, Общността и държавите-членки си сътрудничат с трети страни и с компетентни международни организации. Условието за сътрудничество на Общността могат да бъдат предмет на споразумения между Общността и заинтересованите трети страни, които се договарят и сключват в съответствие с член 228.

Предходната алинея не засяга компетентността на държавите-членки да водят преговори в рамките на международни организации и да сключват международни споразумения.

Член 130t

Съветът, с единодушие по предложение на Комисията и след консултиране с Европейския парламент и с Икономическия и социален комитет, решава какво действие да бъде предприето от Общността.

Съветът, съгласно условията, посочени в предходната алинея, определя онези въпроси, по които решения следва да се вземат с квалифицирано мнозинство.

Член 130у

Защитните мерки, приети съвместно, съгласно член 130т, не възпрепятстват която и да е държава-членка да запази или въведе по-строги защитни мерки, които са в съответствие с настоящия договор.”.

ГЛАВА III

РАЗПОРЕДБИ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА АТОМНА ЕНЕРГИЯ

Член 26

Договорът за Евратом се допълва със следните разпоредби:

„Член 140а

1. По искане на Съда на Европейските общности и след консултиране с Комисията и с Европейския парламент, Съветът може, с единодушие, да създаде към Съда на Европейските общности съд с юрисдикция да разглежда и решава на първа инстанция, чиито решения подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности единствено по правни въпроси и в съответствие с условията, предвидени в статута, определени категории съдебни процедури или искиове, заведени от физически или юридически лица. Тези категории дела, могат да се завеждат от физически или юридически лица. Този съд не е компетентен да разглежда и решава дела, заведени от държави-членки или от институции на Общността или по въпроси, отнесени за преюдициално заключение съгласно член 150.

2. Съветът, като следва процедурата, посочена в параграф 1, определя състава на този съд и приема необходимите промени и допълнителни разпоредби към статута на Съда на Европейските общности. Освен ако Съветът реши друго, разпоредбите на настоящия договор, отнасящи се до Съда на Европейските общности, и по-специално разпоредбите на Протокола за статута на Съда на Европейските общности, се прилагат за този съд.

3. Членовете на този съд се избират измежду лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение и, отговарящи на изискванията за назначаване на съдебна длъжност; те се назначават по общо съгласие между правителствата на държавите-членки за срок от шест години. Частично обновяване на състава на съда се извършва на всеки три години. Членовете, които се оттеглят от длъжност, могат да бъдат назначавани отново.

4. Този съд определя свой процедурен правилник, като го съгласува със Съда на Европейските общности. Този правилник изисква единодушното одобрение на Съвета.”.

Член 27

Втори параграф се въвежда в член 160 от Договора за Евратом, който гласи следното:
„Съветът може, с единодушие по искане на Съда на Европейските общности, и след консултиране с Комисията и с Европейския парламент, да измени разпоредбите на дял III от статута.”.

ГЛАВА IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Разпоредбите на настоящия акт не засягат разпоредбите на присъединителните инструменти на Кралство Испания и Португалската република към Европейските общности.

Член 29

В член 4, параграф 2 от Решение 85/257/ЕИО на Съвета, Евратом от 7 май 1985 г. относно системата от собствени средства на Общността, думите „равнището и размера на финансирането, което ще се определя съгласно решение на Съвета, който действа с единодушие” се заменят с думите „равнището и размера на финансирането на което се определя съгласно решение на Съвета, който решава с квалифицирано мнозинство, след получаване на съгласието на въпросните държави-членки”.

Това изменение не засяга правния характер на гореспоменатото решение.

ДЯЛ III

РАЗПОРЕДБИ НА ДОГОВОРА ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ВЪНШНАТА ПОЛИТИКА

Член 30

Европейското сътрудничество в областта на външната политика се регламентира от следните разпоредби:

1. Високодоговарящите страни, членове на Европейските общности, се стремят съвместно да формулират и осъществяват европейската външна политика.

2. а) Високодоговарящите страни поемат задължението да се уведомяват взаимно и да се консултират по всякакви въпроси на външната политика от общ интерес, така че да гарантират, че тяхното взаимно влияние се упражнява възможно най-ефективно посредством съгласуването, обединяването на техните позиции и осъществяването на съвместни действия.

б) Консултациите се провеждат преди високодоговарящите страни да вземат решение по

тяхната окончателна позиция.

в) При приемането на своите позиции и при своите национални мерки всяка високодоговаряща страна взема изцяло под внимание позициите на останалите партньори и надлежно взема под внимание интереса, който представляват приемането и осъществяването на общите европейски позиции.

За повишаването на способността им за съвместни действия в областта на външната политика, високодоговарящите страни осигуряват постепенното развитие и определянето на общите принципи и цели.

Определянето на общите позиции представлява отправна точка за политиките на високодоговарящите страни.

г) Високодоговарящите страни се стремят да избягват всяко действие или заемане на позиция, които нарушават тяхната ефективност като единен фактор в международните отношения или в рамките на международните организации.

3. а) Министрите на външните работи и член на Комисията се срещат най-малко четири пъти годишно в рамките на европейското политическо сътрудничество. Те могат да обсъждат и въпроси на външната политика в рамките на политическото сътрудничество, по повод на срещите на Съвета на Европейските общности.

б) Комисията е изцяло ангажирана с работата по политическото сътрудничество.

в) За да позволят бързото приемане на общи позиции и осъществяването на съвместни действия, високодоговарящите страни, доколкото е възможно, се въздържат от възпрепятстване формирането на консенсус и осъществяването на съвместни действия, които могат да бъдат породени от това.

4. Високодоговарящите страни гарантират Европейският парламент да бъде ангажиран във най-висока степен с дейността по европейското политическо сътрудничество. За тази цел Председателството редовно информира Европейския парламент по въпроси на външната политика, които се разглеждат в рамките на политическото сътрудничество и осигурява становищата на Европейския парламент надлежно да бъдат вземани под внимание.

5. Външната политика на Европейската общност и политиката, съгласувана в рамките на европейското политическо сътрудничество следва да бъдат съвместими.

Председателството и Комисията, всеки в своята област на компетентност, има специалната отговорност да осигури, че такава съгласуваност се търси и се поддържа.

6. а) Високодоговарящите страни считат, че по-тясно сътрудничество по въпросите на европейската сигурност съществено би допринесло за развитието на европейската идентичност по въпросите на външната политика. Те са готови да съгласуват своите позиции по-тясно по политическите и икономическите аспекти на сигурността.

б) Високодоговарящите страни са твърдо решени да запазят технологичните и

индустриалните условия, необходими за тяхната сигурност. За тази цел те работят както на национално равнище, така и, когато е необходимо, в рамките на компетентните институции и органи.

в) Разпоредбите на настоящия дял не препятстват по-тясно сътрудничество в областта на сигурността между някои високодоговарящи страни в рамките на Западноевропейския съюз или на Атлантическия съюз.

7. а) В международни институции и на международни конференции, на които те участват, високодоговарящите страни се стремят да приемат общи позиции по теми, обхванати от настоящия дял.

б) В международни институции и на международни конференции, в които не всички високодоговарящи страни участват, онези, които действително участват, вземат изцяло под внимание позициите, по които е постигнато споразумение в рамките на европейското политическо сътрудничество.

8. Високодоговарящите страни, всеки път когато считат за необходимо, организират политически диалог с трети страни или с регионални обединения,

9. Високодоговарящите страни и Комисията, чрез взаимно подпомагане и информация, засилват сътрудничеството между своите акредитирани представителства в трети страни и в международни организации.

10. а) Председателството на европейското политическо сътрудничество се осъществява от високодоговарящата страна, която осъществява Председателството на Съвета на Европейските общности.

б) Председателството отговаря за инициативата, координацията и представянето на позициите на държавите-членки в отношенията им с трети страни по отношение на дейностите, свързани с европейското политическо сътрудничество. Освен това, то отговаря и за ръководството на политическото сътрудничество, и по-специално, за изготвянето на графика на срещите и за свикването и организирането на заседанията.

в) Политическите директори заседават редовно в Политическия комитет, за да дадат необходимия тласък, да осигурят приемствеността на европейското политическо сътрудничество и да подготвят дискусиите на министрите.

г) Политическият комитет или, ако е необходимо, заседание на министрите, се свиква до 48 часа, по искане на най-малко три държави-членки.

д) Групата на европейските кореспонденти има за задача, в съответствие с указанията на Политическия комитет, да наблюдава осъществяването на европейското политическо сътрудничество и да разглежда проблемите от общоорганизационен характер.

е) Работни групи се събират съгласно указанията на Политическия комитет.

ж) Секретариат, установен в Брюксел, подпомага Председателството при подготвянето и осъществяването на дейностите по европейското политическо сътрудничество и по административни въпроси. Той осъществява своята дейност под ръководството на Председателството.

11. По отношение на привилегиите и имунитетите членовете на Секретариата на европейското политическо сътрудничество се третираат по идентичен начин като членовете на дипломатическите мисии на високодоговарящите страни, намиращи се на местонахождението на секретариата.

12. Пет години след влизането в сила на настоящия акт високодоговарящите страни ще обсъдят дали се изисква преразглеждане на дял III.

ДЯЛ IV

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 31

Разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, Договора за създаване на Европейската икономическа общност и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, които се отнасят до правомощията на Съда на Европейските общности и до упражняването на тези правомощия, се прилагат единствено за разпоредбите на дял II и за член 32; те се прилагат за тези разпоредби при същите условия, както и разпоредбите на горепосочените договори.

Член 32

Съгласно условията на член 3, параграф 1, на дял II и на член 31, никоя разпоредба на настоящия акт не засяга Договорите за създаване на Европейските общности или всички последващи договори и актове, които ги изменят или допълват.

Член 33

1. Настоящият акт ще бъде ратифициран от високодоговарящите страни съгласно техните съответни конституционни изисквания. Ратификационните инструменти ще бъдат депозираны при правителството на Италианската република.

2. Настоящият договор влиза в сила на първия ден от месеца, следващ месеца, през който последната държава е депозирала ратификационния инструмент.

Член 34

Настоящият акт, съставен в един оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски и френски език, като текстовете на всеки един от тези езици са еднакво автентични, ще бъде внесен в архива на правителството на Италианската република, която ще изпрати заверено копие до всяко от правителствата на

останалите подписващи държави.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители полагат подписите си под настоящия Единен европейски акт.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behuldmægtigende underskrevet denne europæiske fælles akt.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Einheitliche Europäische Akte gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Single European Act.
En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben la presente Acta Unica Europea.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent Acte unique européen.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Eorpach Aonair seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente Atto unico europeo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Europese Akte hebben gesteld.

Em fé do que os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acto Único Europeu.

Съставено в Люксембург на седемнадесети февруари през хиляда деветстотин осемдесет и шеста година и в Хага на двадесет и осми февруари хиляда деветстотин осемдесет и шеста година.

Udfærdiget i Luxembourg den syttende februar nitten hundrede og seksogfirs og i Haag den otteogtyvende februar nitten hundrede og seksogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am siebzehnten Februar neunzehnhundertsechsdachtzig und in Den Haag am achtundzwanzigsten Februar neunzehnhundertsechsdachtzig.

Εγινε στο Λουξεμβούργο, στις δεκαεπτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι, και στη Χάγη, στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι.

Done at Luxembourg on the seventeenth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty six and at The Hague on the twenty eighth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty six.

Hecho en Luxemburgo, el diecisiete de febrero de mil novecientos ochenta y seis, y en La Haya, el veintiocho de febrero de mil novecientos ochenta y seis.

Fait à Luxembourg le dix-sept février mil neuf cent quatre-vingt-six et à La Haye le vingt-huit février mil neuf cent quatre-vingt-six.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an seachtú lá déag de mhí Feabhra sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a sé agus sa Háig an t-ochtú lá is fiche de mhí Feabhra míle naoi gcéad ochtó a sé.

Fatto a Lussemburgo, addì diciassette febbraio millenovecentottantasei, e all'Aia, addì ventotto febbraio millenovecentottantasei.

Gedaan te Luxemburg, zeventien februari negentienhonderdzesentachtig en te 's-Gravenhage achtentwintig februari negentienhonderd zesentachtig.

Feito no Luxemburgo, aos dezassete de Fevereiro de mil novecentos e oitenta e seis e em Haia aos vinte e oito de Fevereiro de mil novecentos e oitenta e seis.

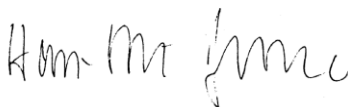
Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestaet Danmarks Dronning

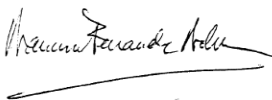
Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

11986U – ЦПР - редактиран

Roland Innes

Thar ceann Uachtaran na hÉireann

Peadar de Borra.

Per il Presidente della Repubblica italiana

Giulio Andreotti

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Henri

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Beatrix

Pelo Presidente da Republica Portuguesa

Maria

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Lynda Chalker

Предходният текст е заверено вярно копие на единствения оригинал на Единния европейски акт, подписан в Люксембург на седемнадесети февруари хиляда деветстотин осемдесет и шеста година и в Хага на двадесет и осми февруари хиляда деветстотин осемдесет и шеста година, и внесен в архива на правителството на Италианската република.

Det bekræftes, at foranstående tekst er i overensstemmelse med originaleksemplæret af den europæiske fælles akt underskrevet i Luxembourg den syttende februar nitten hundrede og seksogfirs og i Haag den

otteogtyvende februar nitten hundrede og seksogfirs og deponeret i arkiverne for regeringen for Den italienske Republik.

Der vorstehende Text stimmt mit der am siebzehnten Februar neunzehnhundertsechundachtzig in Luxemburg und am achtundzwanzigsten Februar neunzehnhundertsechundachtzig in Den Haag unterzeichneten und im Archiv der Regierung der Italienischen Republik hinterlegten Urschrift der Einheitlichen Europäischen Akte überein.

Το ανωτέρω κείμενο είναι ακριβές αντίγραφο του μοναδικού προτοτύπου της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο, στις δέκα επτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι και στη Χάγη στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι και κατετέθη στο αρχείο της κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας.

The preceding text is a certified true copy of the single original of the Single European Act signed at Luxembourg on the seventeenth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty-six and at the Hague on the twenty-eighth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty-six and deposited in the archives of the Government of the Italian Republic.

El texto que precede es copia certificada conforme del ejemplar único del Acta Única Europea, firmado en en Luxemburgo, el diecisiete de febrero de mil novecientos ochenta y seis y en La Haya el ventiocho de febrero de mil novecientos ochenta y seis y depositado en los archivos del Gobierno de la Republica italiana.

Le texte qui précède est certifié conforme à l'exemplaire unique de l'Acte unique européen, signé à Luxembourg le dix-sept février mil neuf cent quatre-vingt-six et à La Haye le vingt-huit février mil neuf cent quatre-vingt-six et déposé dans les archives du gouvernement de la République italienne.

Is cóip dhílis dheimhnithe é an téacs sin roimhe seo d'aonchóip na hIonstraimhe Eorpaí Aonair, a sínódh i Lucsamburg an seachtú lá déag de mhí Feabhra sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a sé agus sa Háig an t-ochtú lá is fiche de mhí Feabhra míle naoi gcéad ochtó a sé agus a taisceadh i gcartlann Rialtas Phoblacht na hIodáile.

Si certifica che il testo che precede e conforme all'esemplare unico dell'Atto unico europeo, firmato a Lussemburgo, addè diciassette febbraio millenovecentottantasei, e all'Aia, addè ventotto febbraio millenovecentottantasei, depositato negli archivi del governo della Repubblica italiana.

De voorgaande tekst is het eensluidend afschrift van het originele exemplaar van de Europese Akte ondertekend te Luxemburg, zeventien februari negentienhonderd zesentachtig an te 's-Gravenhage achtentwintig februari negentienhonderd zesentachtig en nedergelegd in de archieven van de Italiaanse Republiek.

O texto que precede e uma copia autenticada do exemplar unico do Acto Unico Europeu assinado no Luxemburgo, aos dezassete de Fevereiro de mil novecentos e otienta e seis e em Haia aos vinte e oito de Fevereiro de mil novecentos e otienta e seis e depositado os arquivos do Governo da Republica Italiana.

Il capo del Servizio del contenzioso diplomatico, dei trattati e degli affari legislativi

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

Конференцията на представителите на правителствата на държавите-членки, свикана в Люксембург на 9 септември 1985 г., която след като продължи разискванията си в Люксембург и Брюксел, прие следния текст:

I.

ЕДИНЕН ЕВРОПЕЙСКИ АКТ

II.

В момента на подписването на този текст Конференцията прие декларациите, изброени по-долу и включени като приложение към настоящия Заключителен акт:

1. Декларация относно изпълнителните правомощия на Комисията
2. Декларация относно Съда на Европейските общности
3. Декларация относно член 8а от Договора за ЕИО
4. Декларация относно член 100а от Договора за ЕИО

5. Декларация относно член 100б от Договора за ЕИО
6. Обща декларация относно членове 13 до 19 от Единния европейски акт
7. Декларация относно член 118а, параграф 2 от Договора за ЕИО
8. Декларация относно член 130г от Договора за ЕИО
9. Декларация относно член 130с от Договора за ЕИО
10. Декларация на високодоговарящите страни относно дял III на Единния европейски акт
11. Декларация относно член 30, параграф 10, буква ж) от Единния европейски акт

Конференцията също така отбелязва декларациите, изброени по-долу и включени като приложение към настоящия заключителен акт:

1. Декларация на Председателството във връзка със срока, в рамките на който Съветът ще се произнесе след първо четене (член 149, параграф 2 от Договора за ЕИО)
2. Политическа декларация на правителствата на държавите-членки относно свободното движение на хора
3. Декларация на правителството на Република Гърция относно член 8а от Договора за ЕИО
4. Декларация на Комисията относно член 28 от Договора за ЕИО
5. Декларация на правителството на Ирландия относно член 57, параграф 2 от Договора за ЕИО
6. Декларация на правителството на Португалската република относно член 59, втори параграф и член 84 от Договора за ЕИО
7. Декларация на правителството на Кралство Дания относно член 100а от Договора за ЕИО
8. Декларация на Председателството и Комисията относно паричния капацитет на Общността
9. Декларация на правителството на Кралство Дания относно европейското политическо сътрудничество.

Съставено в Люксембург на седемнадесети февруари хиляда деветстотин осемдесет и шеста година и в Хага на двадесет и осми февруари хиляда деветстотин осемдесет и шеста година.

Udfærdiget i Luxembourg den syttende februar nitten hundrede og seksogfirs og i Haag den otteogtyvende februar nitten hundrede og seksogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am siebzehnten Februar neunzehnhundertsechundachtzig und in Den Haag am achtundzwanzigsten Februar neunzehnhundertsechundachtzig.

Εγινε στο Λουξεμβούργο, στις δεκαεπτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι, και στη Χάγη, στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι.

Done at Luxembourg on the seventeenth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty six and at The Hague on the twenty eighth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty six.

Hecho en Luxemburgo, el diecisiete de febrero de mil novecientos ochenta y seis, y en La Haya, el veintiocho de febrero de mil novecientos ochenta y seis.

Fait à Luxembourg le dix-sept février mil neuf cent quatre-vingt-six et à La Haye le vingt-huit février mil neuf cent quatre-vingt-six.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an seachtú lá déag de mhí Feabhra sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a sé agus sa Háig an t-ochtú lá is fiche de mhí Feabhra míle naoi gcéad ochtó a sé.

Fatto a Lussemburgo, addì diciassette febbraio millenovecentottantasei, e all'Aia, addì ventotto febbraio millenovecentottantasei.

Gedaan te Luxemburg, zeventien februari negentienhonderdzesentachtig en te 's-Gravenhage achtentwintig februari negentienhonderd zesentachtig.

Feito no Luxemburgo, aos dezassete de Fevereiro de mil novecentos e oitenta e seis e em Haia aos vinte e oito de Fevereiro de mil novecentos e oitenta e seis.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestaet Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

11986U – ЦПР - редактиран

Aban-om Jomeli

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Károlyi Péter József

Por su Majestad el Rey de España

Maria Teresa de Austria

Pour le Président de la République française

Roland Dumas

Thar ceann Uachtaran na hÉireann

Leoluca Orlando

Per il Presidente della Repubblica italiana

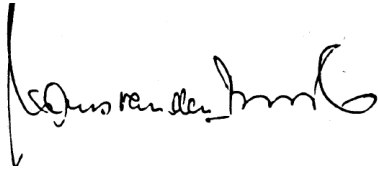
Felix von Thun

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

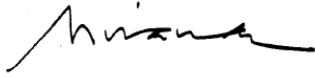
Willem-Alexander

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

11986U – ЦПР - редактиран

Pelo Presidente da Republica Portuguesa

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Декларация относно изпълнителните правомощия на Комисията

Конференцията приканва властите на Общността да приемат, преди влизане в сила на акта, принципите и правилата, въз основа на които правомощията на Комисията по прилагането ще бъдат определени във всеки отделен случай.

В тази връзка конференцията приканва Съвета да отдели първостепенно място на процедурата на Консултативния комитет, с оглед бързината и ефективността на процеса на вземане на решения, за упражняването на правомощията по прилагането, възложени на Комисията в обхвата на член 100а от Договора за ЕИО.

Декларация относно Съда на Европейските общности

Конференцията е съгласна, че разпоредбите на член 32г, параграф 1 от Договора за ЕОВС, член 168а, параграф 1 от Договора за ЕИО и член 140а, параграф 1 от Договора за Евратом, не осъждат предварително всяко предоставяне на съдебна компетентност, която може да бъде предвидена в контекста на споразуменията, сключени между държавите-членки.

Декларация относно член 8а от Договора за ЕИО

Посредством разпоредбите на член 8а Конференцията желае да изрази своята твърда политическа воля да вземе, преди 1 януари 1993 г., решенията, необходими за завършването на вътрешния пазар, определени в тези разпоредби, и по-специално решенията, необходими за прилагането на програмата на Комисията, описана в Бялата книга за вътрешния пазар. Определянето на датата 31 декември 1992 г. не създава автоматично правно действие.

Декларация относно член 100а от Договора за ЕИО

В своите предложения съгласно член 100а, параграф 1, Комисията отдава предимство на използването на инструмента на директивата, ако хармонизирането включва, в една или повече държави-членки, изменение на законодателни разпоредби.

Декларация относно член 100б от Договора за ЕИО

Конференцията счита, че тъй като член 8в от Договора за ЕИО е с общо приложение, той се прилага също така и за предложенията, които Комисията се изисква да направи съгласно член 100б от настоящия договор.

Обща декларация относно членове 13 до 19 от Единния европейски акт

Никоя от тези разпоредби не засяга правото на държавите-членки да вземат такива мерки, каквито те считат за необходими, с цел да контролират имиграцията от трети страни и да се борят с тероризма, престъпността, трафика на наркотици и незаконната търговия с произведения на изкуството и антики.

Декларация относно член 118а, параграф 2 от Договора за ЕИО

Конференцията отбелязва, че при разискванията по член 118а, параграф 2 от Договора за ЕИО, е било постигнато споразумение, че Общността не възнамерява, при определянето на минимални изисквания за защитата на безопасността и здравето на работниците, да третира различно работниците и служителите в малките и средни предприятия, по неоправдан от обстоятелствата начин.

Декларация относно член 130г от Договора за ЕИО

В този контекст Конференцията се обръща към заключенията от Европейския съвет в Брюксел през м. март 1984 г., които гласят следното:

„Финансовите средства, разпределени за подпомагане от Фондовете, като се имат предвид интегрираните средиземноморски програми, ще бъдат значително увеличени в реално изражение в рамките на възможностите за финансиране.”.

Декларация относно член 130с от Договора за ЕИО

По отношение на параграф 1, трето тире

Конференцията потвърждава, че дейностите на Общността в областта на околната среда не могат да възпрепятстват националните политики по отношение използването на енергийните ресурси.

По отношение на параграф 5, втора алинея

Конференцията счита, че разпоредбите на член 130с, параграф 5, втора алинея не засягат принципите, произтичащи от решението, издадено от Съда на Европейските общности по делото AETR (Европейска спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози).

Декларация на високодоговарящите страни относно дял III от Единния европейски акт

Високодоговарящите страни по дял III на европейското политическо сътрудничество потвърждават отново своята отвореност към други европейски нации, които споделят същите идеали и цели. По-специално те са съгласни да укрепят връзките си със страните-членки на Съвета на Европа и с други демократични европейски страни, с които те поддържат приятелски отношения и тясно сътрудничество.

Декларация относно член 30, параграф 10, буква ж) от Единния европейски акт

Конференцията счита, че разпоредбите на член 30, параграф 10, буква ж) не засягат разпоредбите на Решението на представителите на правителствата на държавите-членки от 8 април 1965 г. относно временното местонахождение на определени институции и служби на Общностите.

Декларация на председателството относно срока, в рамките на който Съветът ще се произнесе след първо четене

(член 149, параграф 2 от Договора за ЕИО)

Що се отнася до декларацията от Европейския съвет в Милано, според която Съветът трябва да търси начини за подобряване на процедурите за вземане на решения, Председателството

заявява своето намерение да довърши въпросната работа колкото е възможно по-скоро.

Политическа декларация на правителствата на държавите-членки относно свободното движение на хора

С оглед да насърчат свободното движение на хора, държавите-членки си сътрудничат, без да засягат правомощията на Общността, по-специално по отношение на влизането, движението и местопребиваването на граждани на трети страни. Те си сътрудничат също така в борбата с тероризма, престъпността, трафика на наркотици и незаконната търговия с произведения на изкуството и антики.

Декларация на правителството на Република Гърция относно член 8а от Договора за ЕИО

Гърция счита, че развиването на политики на Общността и действия, както и приемането на мерки въз основа на член 70, параграф 1 и член 84, трябва да протичат по начин, който да не причинява вреди на чувствителни сектори на икономиките на държавите-членки.

Декларация на Комисията относно член 28 от Договора за ЕИО

Във връзка със своите собствени вътрешни процедури, Комисията ще се увери, че промените, настъпили вследствие изменението на член 28 от Договора за ЕИО, няма да доведат до забавяне при отговарянето на спешни искания за изменение или суспендиране на мита от Общата митническа тарифа.

Декларация на правителството на Ирландия относно член 57, параграф 2 от Договора за ЕИО

Ирландия, като потвърждава своето съгласие за гласуване с квалифицирано мнозинство съгласно член 57, параграф 2, желае да напомни, че застрахователният сектор в Ирландия е особено чувствителен и, че правителството на Ирландия трябва да създаде специални мерки за защитата на притежатели на застрахователни полици и на трети лица. Във връзка с хармонизиране на застрахователното законодателство правителството на Ирландия изхожда от идеята, че ще може да разчита на разбиране от страна на Комисията и от други държави-членки на Общността, ако по-късно Ирландия се окаже в положение, при което правителството на Ирландия счита за необходимо да създаде специални разпоредби за мястото на този сектор в Ирландия.

Декларация на правителството на Португалската република относно член 59, втора алинея и член 84 от Договора за ЕИО

Португалия счита, че преминаването от гласуване с единодушие към гласуване с

квалифицирано мнозинство в членове 59, алинея втора и член 84 не е било планирано по време на преговорите за присъединяването на Португалия към Общността, и като значително изменя достиженията на правото на Общността, не трябва да причинява вреди на чувствителни и съществено важни сектори на португалската икономика и, винаги когато е необходимо, следва да се въведат специфични преходни разпоредби, за да се предотвратят неблагоприятните последици, които биха настъпили за тези сектори.

Декларация на правителството на Кралство Дания относно член 100а от Договора за ЕИО

Датското правителство отбелязва, че в случаите когато държава-членка счита, че приета съгласно член 100а мярка за хармонизация не гарантира по-високи изисквания по отношение на работната среда, защитата на околната среда или на нуждите, посочени в член 36, разпоредбите на член 100а, параграф 4, гарантират, че въпросната държава-членка може да прилага национални разпоредби. Такива национални разпоредби следва да се приемат за изпълнение на гореспоменатата цел и не могат да са свързани с прикрит протекционизъм.

Декларация на Председателството и Комисията относно паричния капацитет на Общността

Председателството и Комисията считат, че разпоредбите, включени към Договора за ЕИО по отношение на паричния капацитет на Общността, не засягат възможността за по-нататъшно развитие в рамките на съществуващите правомощия.

Декларация на правителството на Кралство Дания относно европейското политическо сътрудничество

Датското правителство заявява, че дял III относно европейското политическо сътрудничество в областта на външната политика не засяга участието на Дания в скандинавското сътрудничество в областта на външната политика.

Предходният текст е заверено вярно копие на единствения оригинал на Заключителния акт, подписан в Люксембург на седемнадесетия ден от месец февруари през хиляда деветстотин осемдесет и шеста година и в Хага на двадесет и осмия ден от месец февруари през хиляда деветстотин осемдесет и шеста година по повод подписването на Единния европейски акт и внесен в архива на правителството на Италианската република.

Det bekræftes, at foranstlende tekst er i overensstemmelse med originaleksemplaret af den slutakt underskrevet i Luxembourg den syttende februar nitten hundrede og seksogfirs og i Haag den otteogtyvende februar nitten hundrede og seksogfirs i anledning af undertegnelsen af den europæiske fælles akt og deponeret i arkiverne for regeringen for Den italienske Republik.

Der vorstehende Text stimmt mit dem einzigen Exemplar der am siebzehnten Februar neunzehnhundertsechundachtzig in Luxemburg und am achtundzwanzigsten Februar neunzehnhundertsechundachtzig in Den Haag anlässlich der Unterzeichnung der Einheitlichen Europäischen

Akte unterzeichneten und im Archiv der Regierung der Italienischen Republik hinterlegten Schlußakte der überein.

Το ανωτέρω κείμενο είναι ακριβές αντίγραφο του μοναδικού αντιτύπου της τελικής πράξης που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο, στις δέκα επτά Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι και στη Χάγη στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου χίλια εννιακόσια ογδόντα έξι επ' ευκαιρία της υπογραφής της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης και κατετέθη στο αρχείο της κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας.

The preceding text is a certified true copy of the single original of the Final Act signed at Luxembourg on the seventeenth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty-six and at the Hague on the twenty-eighth day of February in the year one thousand nine hundred and eighty-six on the occasion of the signature of the Single European Act and deposited in the archives of the Government of the Italian Republic.

El texto que precede es copia certificada conforme del ejemplar único del Acta Final, firmada en en Luxemburgo, el diecisiete de febrero de mil novecientos ochenta y seis y en La Haya el ventiocho de febrero de mil novecientos ochenta y seis noc ocasion de la firma del Acta Única Europea y que esta depositado en los archivos del Gobierno de la Republica italiana.

Le texte qui précède est certifié f l'exemplaire unique de l'acte final qui a été signé à Luxembourg le dix-sept février mil neuf cent quatre-vingt-six et à La Haye le vingt-huit février mil neuf cent quatre-vingt-six à l'occasion de la signature de l'Acte unique européen et déposé dans les archives du gouvernement de la République italienne.

Is cóip dhílis dheimhnihte é an téacs sin roimhe seo de scribhinn bhunáidh na hIonstraimhe Criochnaithe a sinódh i Lucsamburg an seachtú lá déag de mhí Feabhra sa bhliain míle naoi gcéad ohtó a sé agus sa Háig an t-ochtú lá is fiche de mhí Feabhra míle naoi gcéad ochtó a sé , trath siníthe na hIonstraimhe Eorpaí Aonair, agus a taisceadh i gcartlann Rialtas Phoblacht na hIodáile.

Si certifica che il testo che precede e conforme all'esemplare unico dell'atto finale, firmato a Lussemburgo, addé diciassette febbraio millenovecentottantasei, e all'Aia, addé ventotto febbraio millenovecentottantasei, in occasiopne della firma dell'Atto unico europeo e depositato negli archivi del governo della Repubblica italiana.

De voorgaande tekst is het eensluidend afschrift van het originele exemplaar van de Slotakte, ondertekend te Luxemburg, zeventien februari negentienhonderd zesentachtig an te 's-Gravenhage achtentwintig februari negentienhonderd zesentachtigt, ter gelegenheid van de ondertekening van de Europese Akte en nedergelegd in de archieven van de Italiaanse Republiek.

O texto que precede e uma copia autenticada do exemplar unico da Acta Final assinada no Luxemburgo, aos dezassete de Fevereiro de mil novecentos e otienta e seis e em Haia aos vinte e oito de Fevereiro de mil novecentos e otienta e seis por ocasião da assinatura do Acto Unico Europeu e depositado os arquivos do Governo da Republica Italiana.

Il capo del Servizio del contenzioso diplomatico, dei trattati e degli affari legislativi

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, connected loops and lines.

Нотификация относно датата на влизане в сила на Единния европейски акт, подписан в Люксембург на 17 февруари 1986 г. и в Хага на 28 февруари 1986 г.

След като условията за влизане в сила на Единния европейски акт, подписан в Люксембург на 17 февруари 1986 г. и в Хага на 28 февруари 1986 г., бъдат изпълнени на 24 юни 1987 г., настоящият договор ще влезе в сила в съответствие с член 33 от него, на 1 юли 1987 г.